

วัยรุ่นปล่อยของ หยุด 'ไซเบอร์บูลลี่'

เมื่ออินเทอร์เน็ตแทรกซึมเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน เช่นเดียวกับ "สมาร์ทโฟน" ที่ผลสำรวจระบุว่าเยาวชนอายุ 13-24 ปี ใช้งานสูงสุดถึง 4 ชั่วโมงต่อวัน

เพราะโลกออนไลน์กลายเป็นพื้นที่ในการใช้ "แสดงตัวตน" จึงส่งผลให้แนวโน้มการกลั่นแกล้ง รังแก และกระทำความรุนแรงต่อกันพุ่งสูงขึ้นเรื่อยๆ

ดังที่ปรากฏในผลงานวิจัยว่าเยาวชนไทย 1 ใน 3 เคยถูกรังแกในพื้นที่ออนไลน์ เป็นผู้กระทำร้อยละ 43 และอีกกว่าร้อยละ 70 เคยพบเห็นการรังแกดังกล่าว

ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการวิจัยแพศภาวะ เพศวิถี และสุขภาพ มมหิตล จึงร่วมกับกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ จัดเวทีปล่อยของ "พลังเยาวชนผลิตสื่อสร้างสรรค์เพื่อลด Cyberbullying ในโรงเรียน" ณ ห้องรัตนโกสินทร์ ชั้น 1 โรงแรมราชาลัย สยาม โดยมีเยาวชนกว่า 54 คน จาก 6 โรงเรียนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลร่วมเสนอผลงาน

รศ.ดร.โรมัส กวาดามุช รองคณบดีฝ่ายวิจัยและวิชาการ มมหิตล เผยว่า การกลั่นแกล้งบนพื้นที่ออนไลน์หรือไซเบอร์บูลลี่ (Cyberbullying) ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตในโลกแห่งความจริง เช่น ทำให้รู้สึกเครียด ไม่อยากไปโรงเรียน ผลการเรียนลดลง ทำให้เกิดโรคซึมเศร้า และในบางกรณีอาจนำไปสู่การฆ่าตัวตาย

สิ่งสำคัญคือ "ข้อมูลจะถูกกระจายออกไปในโลกออนไลน์อย่างรวดเร็ว" ทั้งยังมี

โอกาสถูกแชร์ซ้ำ จนตกเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันไม่หยุด เพราะฉะนั้น "เด็กและเยาวชนซึ่งมีโอกาสเป็นได้ทั้งผู้กระทำ ผู้ถูกกระทำ ตลอดจนผู้พบเห็นจึงเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยสร้างความเปลี่ยนแปลงให้สังคมดีขึ้นได้" รศ.ดร.โรมัสกล่าว

ทั้งนี้ ทุกโรงเรียนต่างผลิตสื่อออกมาอย่างสร้างสรรค์ และมีรูปแบบที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็น เพลงแร็ป หนังสือ บทความออนไลน์ และโปสเตอร์ เป็นต้น

ด.ช.ศุภณัฐ ฐาณศิริชรินทร์ อายุ 14 ปี ชั้น ม.2 และนาย

ร.จพิพล เส็นยี่หิม อายุ 18 ปี ชั้น ม.6 ตัวแทนโรงเรียนทวิภักติศึกษา เลือกผลิตสื่อเพลงแร็ปและหนังสือสะท้อนแนวคิดที่ว่า "บางครั้งการนิทานที่แม่คนต้นเรื่องอาจจะไม่ตั้งใจกลั่นแกล้งเพียงรู้สึกว่าการตลกและสนุก แต่กับคนที่โดนกระทำอาจไม่ได้ตลกด้วยเลย"

"สื่อที่เป็นเสียงเพลงและการรับชมหนังสือผ่านมือถือสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสื่อสารตรงจุด ยิ่งพวก

เราอยู่ในโรงเรียนชายล้วน การกลั่นแกล้งด้วยการแซวหรือล้อเลียนเรื่องเพศทางเลือกนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นประจำ เมื่อมีอินเทอร์เน็ตเข้ามามากยิ่งทำให้การล้อเลียน

ลูกถามเข้าไปในโลกออนไลน์ด้วย ซึ่งในบางครั้งก็ส่งผลร้ายแรงถึงชีวิตส่วนตัว เพราะฉะนั้นจะพูดหรือแชร์อะไรก็อยากให้เกิดถึงจิตใจของเพื่อนด้วย คิดก่อนแชร์เยอะๆ เพราะบางทีแค่คลิกเดียวก็สามารถทำร้ายคนคนหนึ่งได้อย่างร้ายแรง" ทั้งสองกล่าวด้วยน้ำเสียงจริงจัง

ขณะที่ นายพลวัฒน์ เอื้องสีทอง และ นายณรงค์วิทย์ ทรงศักดิ์สิทธิ์ อายุ 17 ปี ชั้น ม.5 ตัวแทนโรงเรียนอัสสัมชัญ เลือกทำสื่อออนไลน์ที่เน้น "คอนเทนต์" โดยการแปลบทความเกี่ยวกับผลกระทบจากการกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์จากสำนักข่าวต่างประเทศ รวมทั้งสัมภาษณ์ความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ ในโรงเรียน เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว โดยพวกเขาเลือกสื่อสารใน 2 ภาษา คือ ไทยและอังกฤษ โดยให้เหตุผลว่า "พวกเราต้องการให้สื่อของเรา มีความเป็นสากล ให้ทั่วโลกรับรู้ไซเบอร์บูลลี่เป็นสิ่ง

เรื่องที่ร้ายแรง จึงต้องใช้ภาษาสากลอย่างภาษาอังกฤษ เข้าช่วย เพื่อให้เข้าถึงคนทุกชาติ ทุกวัย และได้รับการ

แชร์ ตลอดจนตระหนักในประเด็นดังกล่าวมากขึ้น” ทั้ง สองกล่าว และเล่าถึงประสบการณ์การกลั่นแกล้งบนพื้นที่ ออนไลน์ที่ร้ายแรงว่า

“สำหรับเด็กผู้ชายการปลดปล่อยความต้องการทาง เพศด้วยการช่วยตัวเองก็นับว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ โดย เฉพาะในโรงเรียนชายล้วน แต่มีเพื่อนคนหนึ่งถูกแอบถ่าย คลิปและนำไปเผยแพร่ในโลกออนไลน์ ซึ่งมีเสียงล้อกัน ไปในวงกว้าง และโชคดีที่เพื่อนผู้ถูกระทำไม่คิดมากจึง ไม่เกิดเหตุร้ายแรง แต่ในขณะที่เดียวกันหากเกิดกับเพื่อน ที่อ่อนไหวในประเด็นดังกล่าว ผลที่ตามมาอาจจะร้ายแรง มากกว่านั้นก็ไม่ได้”

ปิดท้ายที่ น.ส.สุรัตน์ดา มณโชติ อายุ 15 ปี ชั้น ม.3 และ น.ส.พชรา จันทิพย์วงษ์ อายุ 17 ปี ชั้น ม.5 ตัวแทน โรงเรียนราชินีบูรณะ กล่าวว่า ส่วนมากในโรงเรียนหญิง ล้วนมักจะมีการเขม่นกันระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ต่าทอกระทบ กระทั่งกันบ้างแต่ไม่ถึงขั้นลงไม้ลงมือ ซึ่งหากสามารถไกล่ เกลี่ย ห็นหน้าเข้าพูดคุยเพื่อปรับความเข้าใจกันก็จะดีไม่ น้อย เพราะหากลูกกลามไปถึงขั้นที่ต่าทอกันลงโซเชียลก็ จะเป็นอันตรายได้ เพราะข้อมูลนั้นสามารถเผยแพร่ออก ไปอย่างรวดเร็ว

“การแก้ปัญหาการกลั่นแกล้งนั้นต้องเริ่มจากทุกฝ่าย โดยผู้กระทำได้หยุดแกล้งเสียก่อน ส่วนผู้ถูกระทำก็ต้อง หยุดที่จะตอบโต้ เพราะสำหรับบางคนยิ่งตอบโต้การกลั่น แกล้งยิ่งทวีความรุนแรง แต่หากผู้กระทำยังไม่หยุดให้บอก ผู้ใหญ่ที่มีอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองหรือครู เพื่อให้เข้า มาช่วยเหลือ” สองสาวกล่าวทิ้งท้าย

รับมือยังไง ถ้าโดน'กลั่นแกล้ง'

พญ.เบญจพร ตันตสูติ หรือ หมอมินบานเย็น จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น เจ้าของเพจเข็นเด็กขึ้นภูเขา กล่าวว่า เด็กที่ตกเป็นผู้ถูกระทำมักจะไม่เปิด เผยหรือบอกเล่าให้ผู้ปกครองฟัง ด้วยกลัวว่าจะลูกกลามเป็นปัญหาใหญ่ อาทิ กลัว เพื่อนโกธร กลัวพ่อแม่ไปฟ้องครู เพราะฉะนั้นผู้ปกครองและคุณครู ซึ่งเป็นผู้ที่มี ความใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดจึงต้องคอยหมั่นสังเกตพฤติกรรมว่ามีพฤติกรรมเข้า ข่ายถูกกลั่นแกล้งหรือไม่ อาทิ นอนไม่หลับ ฝันร้าย ไม่อยากไปโรงเรียน มีอารมณ์ ฉุนเฉียว หรือเก็บตัว เป็นต้น

จากนั้นจึงเข้าไปพูดคุยกับเด็กๆ เพื่อสร้างพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ เด็กรู้สึกปลอดภัย สบายใจและเกิดความรู้สึกต้องการพึ่งพา ตลอดจนปลุกฝังและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยว กับการใช้โซเชียลมีเดียตั้งแต่ยังเล็กและพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมตามวัย เช่น การไม่เปิดเผยข้อมูลสำคัญใน โลกออนไลน์ มารยาทในการใช้ภาษา และความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

เพื่อป้องกันอันตรายจากโลกไซเบอร์ และสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก

